

איכא ביניהו דלרגיל בה קטטה - פי' למד' מקום דמשקרא
היתה יראה כ"כ לשקר כיון דרחמנא ליה ולמד' דאמרה
בדדמי כיון דיש קטטה בדבר מעט אמרה בדדמי ולג' דלרגילא היא
כי לעולם יש לחוש ששקרא כיון ששגאתו וליה ואמאי לא תשקרא
והלא היא משקראת שאמרה **יבשתני**
בפני פלוני ופלוני ושיילין להו
ואמרו יבשתני' וייל' דזה לא יהיה
עושה ששקרא לומר מת בעלי ואם
יבא תלא מזה ומה וכל דרכים
האלו בה: **לא** דברו בקציר אלא
בחוה: ירושלמי למה קציר א"ר
מנא דלונסא דשכיח שאני החמה
קודמת בראשו של אדם בשעת הקציר
הלא הא דכתיב ויגל הילד ויהי היום
ויאל אל אביו אל הקולרים ויאמר
אל אביו ראשי ראשי ורבנן אמרי
דירושא שכיח:
באותה שעה אמרו האשה
שאלמה מת בעלי כ"י -
מקום דחזו דליכא עיגונא טפי אס'
לא היו מאמינים אותה וליה ואמאי
לא מהמינין לה במגו שהיה יכולה
לומר גירשתני למאן דלמר בפי' שני
דכתובות (דף ע"ב) דלומר דרב
המגונה אפי' שלא בפניו ויש לומר
דלון זה מגו שאל מאמינה לומר מת
היתה אומרת כמה פעמים בדדמי
ולכך אין להאמינה אי לאו מקום
דמיש לעיגונא ועוד י"ל דההוא אמורא
דלמר שלא בפניו [גמ'] חייבה מעשה הייט
דוקא לחמני' דהס' שאומרת אשת
איש הייט וגרושה אי שיש להאמינה
מקום דהפ' שאלך הוא הפ' דאשת
שהיך ופי' ג' דליכא איסור דאשת
איש כיון דשלא בפניו (ב) אינה מעוה
אלב בעלמה לא היתה נאלמת:

כא מ"י ט"ו מנל
גינותו ה"ל א סמך
ענין נט ע"ש פ"א ח"ט
פ"ז ס"ט פ"ח מ:
כב ב ג מ"י פ"י מנל
פ"ט דלמה ב' כ':

נחמך
"טו"ס" - פסקרי
נחמך כ"י נ"ח מ"ח
פ"א

תוס' דוד מקמאי
איבעיא ליה ע"י אחר
במקשה מהו ולא
אוישטא. ואפי' דער
א כיבמת פסק הרב ו"ל
דנאמן ולא אמרי' ביון
דמוני דמרי' ליה לא
דיקא ומנסבא * שאני
דתי' ולא מעיקרא טיבא
ליה אבל הא דרעיון
בראי דקמפת [היה]
בינו לבניה ולא דייקא

כ"ל
תאם לא דמאני' מ'
לכא פ"י נ"ו ר"ק א"ס
ה"א א"א מקום ק"ו

תהות הב"ב
(א) תוס' ד"ס בלח"ס
וה' דשלא בפניו מ'
למה מעוה:

כ"ל
הג"ה נ"ג ז"ת ג"א
כ"ל -
ה"א ר"ב ט"ו ז"ל
ז"ק מ"ד פ"ה
ק"י מ"ח ר"ק תנאים
ה"א מ"ח מ"ח א"א
מ"ד פ"א - א

הג"ה ש"ד ל"ח ק"ו
"מ"א מעשה טיה"
הפ"ח מ"ח מ"ח ט"ו
ה"ס ל"ב ז"ת הלכות

ת"ת נ"ט
הג"ה מ"ד פ"א
ה"א י"ט ל"ח ט"ו
כ"י ו"ל ק"א מ"ח א"א
כ"י לא מ"ח מ"ח
ז"ל מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח

כ"ל
כ"א מ"ח מ"ח
כ"א מ"ח מ"ח
כ"א מ"ח מ"ח
כ"א מ"ח מ"ח

עד אחד בקטטה - קטטה בינו לבניה והלך למדינת הים ובא עד
אחד ואמר מת מי מהימן אי לא: **אלפוס שקרא** - בתמיה אס' כרבי
יהודה סבירא להו דלינה נאלמת א"כ בוכה' למה ארובה לבכות:
מתני' **אלא כהנא** מן סקלי' - טק' היה המעשה כדלמרי' לקמן
ולא תתירו חכמים אלא דוגמתו שהיה
הל"כ קרוב לו ומירתתו ולא
משקרא אלא ממדינת הים אינה
נאלמת: **אלא בפוס** - מעשה שהיה
כך היה והוא הדין לכל מקומות:
גמ' לדבריהם - שאחס אומרים
כעין המעשה שהיה בעיני: אין לי
אלא קציר חמים - דמעשה שהיה בקציר
חמים היה כדלקמן: **גודר** - אמרים:
מודר - מלקט חלצים: **סכא נמי** -
לענין מדינת הים: **שילפי** - סוף קציר
חמים, שילפי - לשון שלף איש (רוח ד)
שכבר היה הקציר משחלק ועובר:
ויפכים צידון ובספינה - משום
מעשה שהיה צידון ובספינה ונקמאו
כדלמרי' לקמן: **עורפא בגדו** - של
גדר דהיינו נמי דומיא דספינה
שפורחין בליון על פני המים: **לא**
יבציע על גבי כהנא - כחוק חמים
דהייט נמי דומיא דספינה שאל"ס
הגשלו ושכ' במקומו וספינתו -
נטולתו ומוליכתו וספינה פעמים
שהיא גושפת ומנעת בקרקע: **אלא**
אם כן רגליו - של עליון טענות במים
בקרקע: **על פגש** - דכרעה
סמוכתא היא והאל"ס המעבירו הולך
כל שעה בצלגיו ואינו דומה לספינה -
מחוב בקרקעיה - והאחיל הכלי של
מי חמטת עליהן ועמלו: **מתני'**
הנשא וסמול כהנא - על פיה:
שלין

תניא אמרו לו לרבי יהודה לדברך * **פקחת**
הנשא שומה לא הנשא אלא אחת זו ואחת
זו חנשא והיא דאחיא לבי דינא * **דרבי יהודה**
אמרי לה ספרי בעל הקצירי מאינה סחרי מוי"ך
אלפיה שיקרא אינהו כרבנן סבירא להו, אמרי
חעביד הכי כי היכי דלישריה: **מתני'** בית
הלל אומרים * **לא** שבענו אלא כבאה מן
הקציר ובאותה מדינה ובמעשה שהיה, אמרו
להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר
ואחת הבאה מן היותים ואחת הבאה מן
הבציר ואחת הבאה ממדינה למדינה, לא
דברו חכמים בקציר אלא בהוה, הורו בית
הלל להורות כבית שמאי: **גמ'** תניא אמרו
להם בית שמאי לבית הלל לדבריהם אין
לי אלא קציר חמים קציר שעורים כגון
ואין לי אלא קוצר, בוצר מוסק גודר עווד
כגון, אלא מעשה שהיה בקציר והוא הדין
לכולהו הכא נמי מעשה שהיה באותה
מדינה והוא הדין לכולהו ובית הלל - באותה
מדינה דשכיחי אינשי מירתת, ממדינה

למדינה אחרת דלא שכיחי אינשי לא מירתת, ובית שמאי הכא נמי שכיחי
שיירתת, **מעשה שהיה** - אמר רב יהודה אמר שמואל שילפי קציר חמין היו
והלכו עשרה בני אדם לקצור חמין, נשכו נחש לאחד מהן נכמת ובאת אשתו
והודיעה לבית דין, ושלחו ומצאו כדבריה, באותה שעה אמרו: האשה שאמרה
מת בעלי חנשא, מת בעלי חנשא, תתייבם. נימא רבי חנניא בן עקיבא ורבנן
בפלוגתא דבית שמאי וב' הקמפליגי דתניא * **לא** ישא אדם מי חמטת ואמר דמאת ויעבירם
בירדן ובספינה, ולא יעמוד בצד זה ויורק לצד אחר, ולא ישימש על פני המים, ולא
ירכיבם לא על גבי בהמה ולא על גבי חברו אלא אם כן היו רגליו נוגעות
בקרקע אבל מעבירם על הגשר, אחד ירדן ואחד שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אמר לא אמרו * אלא ירדן ובספינה ובמעשה שהיה לימא רבנן דאמרי
כב' ש' ור' חנניא בן עקיבא דאמר כב' ה' אמרי' לך רבנן, אנו דאמרי' אף כב' ה'
עד כאן לא קאמר בית הלל דתם אלא משום דמירתת במקום קרוב מירתת
במקום רחוק לא מירתת, הכא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות רבי חנניא בן
עקיבא אמר לך אנו דאמרי' אף לב' ש' עד כאן לא קאמרי' ב' ש' דתם אלא
משום דאיהו דייקא ומינסבא מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק הכא משום
מעשה שהיה, בירדן ובספינה דהוה מעשה גזר רבנן, בשאר נהרות דלא הוה
מעשה לא גזר רבנן **מעשה שהיה** * דאמר רב יהודה אמר רב מעשה
באדם שהיה מעביר מי חמטת ואמר דמאת בירדן ובספינה ונמצא כות מן
המת הרוב בקרקעות של ספינה, באותה שעה אמרו לא ישא אדם מי חמטת
ואמר דמאת ויעבירם בירדן ובספינה: **מתני'** בית שמאי אומרים הנשא
וחמול כתובתה בית הלל אומרים הנשא ולא חמול כתובתה, אמרו להם בני
שמאי התרתם ערוה המורה ולא נתיר ממון הקל? אמרו להם בית הלל מצוה
שאין

המפקיד (כ"מ לה) וס' בשמעו בו
שמח כולי עולמא לא פליגי דמורידין
קרוב לנכסי שבוי מלי לוקומי כשמעו
בו בשני עדים דלי בעד אחד מיירי
הא חסה דהכא בעד אחד דמיה אפי"ה
אין החמין נכסין לנחלה על פיה
והיא מ"ח תקדי' דמסיק הס'
כי פליגי בשלא שמעו בו שמת פירוש
בשני עדים אלא בעד אחד דלי לא
שמעו בו כלל פשיטא דאין מורידין
וה"כ היכי קאמר שמואל הס'
מורידין וי"ל דהכא מיירי לירד ולמכור
והס' מיירי לכול דמשמע הס'
ולפי זה יש לפרש ששמעו בו שמת
היינו בעד אחד ולאכול דלי בשני
עדים אפי' לירד ולמכור ולי"כ
היכי פליגי בלא שמעו בו שמת
דמורידין וי"ל דלא שמעו בו שמת
בעד אחד אלא ע"י קול בעלמא
כדלמרי' בשילהי דמס' גיטין (דף ע"ג)
כשמעו פלוני מפלוני ופלוני מפלוני
והלכו להם למדינת הים ומיהו בפי'
בחרא דכתובות (דף ק"ו) ליכא טובא
כששמעו בו שמת ואיירי בשני
עדים מפליגי למימר נמי הכא שילא

לרעה והס' אין מורידין קרוב לנכסיו
כדלמר כפרק המפקיד (כ"מ לה) וס'
וחזרו

מחזרו

* ד"ת ק"ו ר"מ
א"ל פ"א כ"י
[פ"י פסקא דער אחר
(כ"י)
[לעיל ג"ג ושי"ן]

[לעיל כ"ב ושי"ן]

[פ"י פירוש נתיב ד"ס
לחמ"ו]

[ג"ל דרב] - ו"ל אמר
ל"ג

עויות פ"א פ"י

* ל"ג ר"מ מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח

מ"ח מ"ח מ"ח
מ"ח מ"ח מ"ח